

L'article 44 de la Constitució ens recorda que els coprínceps «són símbol i garantia de la permanència i continuïtat d'Andorra, així com de la seva independència i del manteniment de l'esperit paritari en les tradicionals relacions d'equilibri amb els Estats veïns».

La visita del president de la República francesa i copríncep d'Andorra, **Emmanuel Macron**, s'ha de veure en el marc de la Constitució, i recordant, també, el sentit d'Estat que sempre hauria de presidir l'acció política de les institucions andorranes.

El breu parlament que va fer el copríncep abans de començar el sopar que va oferir dijous a Soldeu ja ens va permetre escoltar una clara referència al seu compromís amb el marc constitucional andorrà. També va parlar, alt i fort, dels valors de responsabilitat i solidaritat que sempre han inspirat les andorranes i els andorrans. En aquest sentit em va semblar molt encertat que recordés amb emoció el paper positiu que va tenir durant la segona Guerra Mundial, a la Massana, l'Hostal Palanques, per ajudar els resistents francesos contra l'horror feixista a mantenir una cadena d'evasió cap a la llibertat. Em va agradar aquesta clara referència als valors de llibertat i progrés que Andorra sempre ha tingut presents.

Tanmateix, mirant a l'Andorra d'avui, la que ha visitat **Emmanuel Macron** per primera vegada, no és gens difícil adonar-se de la precària situació en què ens trobem. En un món sacsejat per la incertesa, i amb un entorn sotmès a fortes crisis socials, econòmiques i polítiques, la feblesa andorrana s'agreuja. Necessitem redreçar amb urgència –el president de la República francesa i copríncep ens ho va recordar de manera prou entenedora dijous a Soldeu– la paritat en les tradicionals relacions d'equilibri amb els Estats veïns. Ho necessitem perquè, si badem gaire acabarem engolits pel veí del sud.

Ho he dit i escrit reiteradament els darrers quatre anys: massa sovint els governs de DAs'han situat en una posició de vassallatge deixant en evidència que, quan convé, aquí mana Espanya. I aquesta situació malmet la Constitució i perjudica l'interès general.

Necessitem el suport del copríncep francès, i de la República francesa, davant la delicada situació del sector financer i, més encara, de les finances públiques. Unes difícils situacions a les quals feia referència a la meua tribuna de l'edició del dimecres passat d'EL PERIÒDIC, perquè no tenim prestador de darrera instància en cas d'un nou ensurt.

Necessitem, també, el suport francès en la negociació d'un acord

Mirador

JAUME

BartumeuPRESIDENT DE D'SDP
I EXCAP DE GOVERN

La Constitució i el sentit d'Estat

d'associació amb la Unió Europea.

La visita, que aplaudim, del copríncep francès deixa en evidència que necessitem que el sentit d'Estat estigui sempre present en l'actuació dels responsables polítics andorrans. I dissortadament no ha estat així a la visita d'alguns capteniments que ens semblen poc conformes a una recta comprensió de la Constitució.

Pretendre que el copríncep havia de menystenir la visita a les parròquies per donar preferència a unes entrevistes privades amb els presidents dels grups parlamentaris de l'oposició demostra desconeixement del paper institucional de cadascú. Els coprínceps francesos venen a Andorra a conèixer el territori, parlen al Consell General davant el qual els seus Representants Personals han promès acatar la Constitució i s'adrecen al poble en un discurs públic.

Si un grup parlamentari considera que ha de fer arribar un missatge especial al copríncep francès té la via de mantenir una trobada amb el seu Representant Personal. Una via que s'ha emprat sempre, en els darrers 26 anys, i sempre amb resultats positius en aquest exercici de parlar i escoltar.

Convindria també que es recordés que l'article 44.2 de la Constitució assenyalava que els coprínceps «... arbitren i moderen el funcionament dels poders públics i de les institucions...» i, en conseqüència no els correspon pas intervenir, ni tampoc interferir, en l'activitat legislativa del Consell General.

Sense un mínim sentit d'Estat es posarà en risc no solament el manteniment de l'esperit paritari en les tradicionals relacions d'equilibris amb els estats veïns sinó la mateixa institució dels coprínceps. ≡